



Skatteministeriet

16. maj 2023
J.nr. 2022-14509

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 73 - Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, selskabsskatteloven, kulbrinteskatteloven og ligningsloven (Indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone, anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. i forbindelse med lagring af CO2 og ændring af listen over lande, der er omfattet af defensive foranstaltninger).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, selskabsskatteloven, kulbrinteskatteloven og ligningsloven (Indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone, anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. i forbindelse med lagring af CO₂ og ændring af listen over lande, der er omfattet af defensive foranstaltninger) (L 73)

Til § 3

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

”01. § 20 E, stk. 3, 6. pkt., ophæves.”

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 3]

2) I det under nr. 4 foreslåede § 20 E, stk. 4, udgår i 2. pkt. ”alle”.

[Justering af carry back-ordningen ved fjernelse af anlæg anvendt til CO₂-lagring]

3) I den under nr. 4 foreslåede ændring af § 20 E indsættes som stk. 5:

”Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af udbetalinger som nævnt i stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, herunder om udbetaling af a conto-beløb efter ophøret med virksomhed omfattet af dette kapitel.”

[Bemyndigelse til fastsættelse af a conto-udbetaling af beløb omfattet af carry back-ordningen]

Bemærkninger

Til nr. 1

Kulbrinteskattelovens § 20 E indeholder regler om en såkaldt carry back-ordning. Efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, 1. pkt., kan den skattepligtige, hvis der resterer et uudnyttet underskud ved endeligt ophør af virksomhed med indvinding af kulbrinter, få udbetalt skatteværdien af den del af underskuddet, som vedrører fradrag for fjernelsesomkostninger efter kulbrinteskattelovens § 10 A. Skatteværdien beregnes med skattesatsen for de senest pålignede kulbrinteskatter, og udbetalingen kan højst udgøre den kulbrinteskate, som den skattepligtige har betalt, jf. kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Carry back-ordningen kan ifølge bemærkningerne til lov nr. 1216 af 27. december 2003, hvorved ordningen blev indført, først anvendes, når alle anlæg er fjernet, og de samlede fjernelsesomkostninger er kendt, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 2086.

Efter § 20 E, stk. 3, 6. pkt., kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af udbetalinger som nævnt i bestemmelsens 1. pkt.

Det foreslås i ændringsforslag nr. 1, at § 20 E, stk. 3, 6. pkt., ophæves.

Forslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af stk. 5 i kulbrinteskattelovens § 20 E, hvorved skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af udbetalinger som nævnt i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, 1. pkt., og det ved lovforslagets § 3, nr. 4, foreslåede nye § 20 E, stk. 4, herunder om udbetaling af a conto-beløb efter ophøret med virksomhed omfattet af kapitel 3 A.

Til nr. 2

Kulbrinteskattelovens § 20 E indeholder regler om en såkaldt carry back-ordning. Efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, 1. pkt., kan den skattepligtige, hvis der resterer et uudnyttet underskud ved endeligt ophør af virksomhed med indvinding af kulbrinter, få udbetalt skatteværdien af den del af underskuddet, som vedrører fradrag for fjernelsesomkostninger efter kulbrinteskattelovens § 10 A. Skatteværdien beregnes med skattesatsen for de senest pålignede kulbrinteskatter, og udbetalingen kan højst udgøre den kulbrinteskate, som den skattepligtige har betalt, jf. kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Carry back-ordningen kan ifølge bemærkningerne til lov nr. 1216 af 27. december 2003, hvorved ordningen blev indført, først anvendes, når alle anlæg er fjernet, og de samlede fjernelsesomkostninger er kendt, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 2086.

Ved den i lovforslagets § 3, nr. 4, foreslåede nye bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, er der foreslået særlige bestemmelser om anvendelsen af carry back-ordningen, når selskaber efter endeligt ophør med kulbrinteindvindingsvirksomhed opretholder anlæg, som har været anvendt til kulbrinteindvindingsaktiviteterne, fordi de pågældende anlæg skal anvendes i forbindelse med CO₂-lagringsaktiviteter.

Efter forslaget til kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 1. pkt., vil selskaberne i sådanne tilfælde kunne anvende carry back-ordningen, når alle øvrige anlæg anvendt til kulbrinteaktiviteter er fjernet. Selskaberne skal således på dette tidspunkt kunne kræve udbetaling af skatteværdien af den del af et eventuelt underskud ved det endelige ophør med indvindingsvirksomheden, der vedrører fradrag for de faktisk afholdte fjernelsesudgifter.

Efter forslaget til kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 2. pkt., vil skatteværdien af fradrag efter § 10 A for udgifter til fjernelse af de anlæg, der er opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, kunne kræves udbetalt efter carry back-ordningen i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, når den skattepligtige har fjernet alle anlæg anvendt i forbindelse med disse aktiviteter.

Derudover er det i forslaget til kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 3. pkt., foreslået, at det beløb, der kan kræves udbetalt efter 2. pkt., reduceres med 5 pct. for hvert hele år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor betingelserne i 1. pkt. er opfyldt, til og med det indkomstår, hvor betingelserne i 2. pkt. er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, vil indebære, at det beløb, der vil kunne kræves udbetalt efter carry back-ordningen efter fjernelse af alle anlæg, der er blevet opretholdt af hensyn til CO₂-lagringsaktiviteter, først vil skulle opgøres efter reglerne i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3. Det således opgjorte beløb vil herefter skulle reduceres med 5 pct. for hvert hele år, der er forløbet siden udløbet af det indkomstår, hvor carry-back-ordningen kunne anvendes første gang efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 1. pkt., og indtil alle de anlæg, der er opretholdt af hensyn til CO₂-lagringsaktiviteterne, er fjernet.

Det foreslås ved ændringsforslag nr. 2, at ordet ”alle” udgår i den i lovforslaget foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 2. pkt.

Ændringsforslaget har til formål at give selskaberne mulighed for at få udbetalt skatteværdien af fjernelsesomkostninger efter kulbrinteskattelovens § 10 A vedrørende anlæg, der er opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, før alle anlæg, der anvendes til sådanne aktiviteter, er fjernet.

Ændringsforslaget tager højde for, at der kan være tilfælde, hvor den skattepligtige efter fjernelse af alle (øvrige) kulbrinteanlæg har opretholdt flere anlæg med henblik på anvendelse af anlæggene til aktiviteter med CO₂-lagring.

Ændringsforslaget vil i sådanne tilfælde indebære, at carry back-ordningen kan anvendes, når et anlæg anvendt til CO₂-lagring er fjernet, selv om den skattepligtige bevarer et eller flere anlæg, der fortsat anvendes til CO₂-lagring. Reduktionen på 5 pct. årligt af det beløb, der kan kræves udbetalt efter carry back-ordningen, vil således skulle beregnes på grundlag af det antal år, der er forløbet mellem det tidspunkt, hvor betingelserne i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 1. pkt., er opfyldt, til og med det indkomstår, hvor anlægget anvendt til CO₂-lagring er fjernet.

Ændringsforslaget har til hensigt at sikre, at der i tilfælde, hvor et anlæg er fjernet, fordi det ikke længere skal bruges til CO₂-lagringsaktiviteter, er adgang til at udnytte carry back-ordningen, uden at det beløb, der kan kræves udbetalt, gradvist reduceres over tid, indtil også øvrige anlæg anvendt til lagringsaktiviteterne er fjernet. Dette vil modvirke, at carry back-ordningen utilsigtet kan medføre et incitament til at lukke ellers rentable lagringsaktiviteter ned for at undgå en reduktion af det beløb, der vil kunne kræves udbetalt i relation til omkostningerne til fjernelse af allerede nedlukkede anlæg.

Til nr. 3

Efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, 1. pkt., kan den skattepligtige, hvis der resterer et uudnyttet underskud ved endeligt ophør af virksomhed med indvinding af kulbrinter, få udbetalt skatteværdien af den del af underskuddet, som vedrører fradrag for fjernelsesomkostninger efter kulbrinteskattelovens § 10 A. Skatteværdien beregnes med skattesatsen for de senest pålignede kulbrinteskatter, og udbetalingen kan højst udgøre den kulbrinteskate, som den skattepligtige har betalt, jf. kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Carry back-ordningen kan først anvendes, når alle anlæg er fjernet, og de samlede fjernelsesomkostninger er kendt.

Efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, 6. pkt., kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af udbetalinger som nævnt i bestemmelsens 1. pkt.

Ved den i lovforslagets § 3, nr. 4, foreslåede nye bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, er der foreslået særlige bestemmelser om anvendelsen af carry back-ordningen, når selskaber efter endeligt ophør med kulbrinteindvindingsvirksomhed opretholder anlæg, som har været anvendt til kulbrinteindvindingsaktiviteterne, fordi anlæggene fremadrettet skal anvendes i forbindelse med CO₂-lagringsaktiviteter.

Efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 1. pkt., vil selskaberne i sådanne tilfælde kunne anvende carry back-ordningen, når alle anlæg anvendt til kulbrinteaktiviteterne er fjernet. Selskaberne skal således på dette tidspunkt kunne kræve udbetaling af skatteværdien af den del af et eventuelt underskud ved det endelige ophør med indvindingsvirksomheden, der vedrører fradrag for de faktisk afholdte fjernelsesudgifter.

Efter forslaget til kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 2. pkt., således som denne bestemmelse er foreslået ændret ved ændringsforslag nr. 2, vil skatteværdien af fradrag efter § 10 A for udgifter til fjernelse af anlæg, der er opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, kunne kræves udbetalt efter carry back-ordningen i stk. 3, når den skattepligtige har fjernet et anlæg anvendt i forbindelse med disse aktiviteter.

Derudover er det i forslaget til kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 3. pkt., foreslået, at det beløb, der kan kræves udbetalt efter 2. pkt., reduceres med 5 pct. for hvert hele år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor betingelserne i 1. pkt. er opfyldt, til og med det indkomstår, hvor betingelserne i 2. pkt. er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, vil indebære, at det beløb, der vil kunne kræves udbetalt efter carry back-ordningen efter fjernelse af anlæg, der er blevet opretholdt af hensyn til CO₂-lagringsaktiviteter, først vil skulle opgøres efter reglerne i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3. Det således opgjorte beløb vil herefter skulle reduceres med 5 pct. for hvert hele år, der er forløbet siden udløbet af det indkomstår, hvor carry back-ordningen kunne anvendes første gang efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 1. pkt., og indtil det pågældende anlæg, der var blevet opretholdt af hensyn til CO₂-lagringsaktiviteterne, er fjernet.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 3, at der i kulbrinteskattelovens § 20 E indsættes et nyt stk. 5, hvorefter skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af udbetalinger som nævnt i stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, herunder om udbetaling af a conto-beløb efter ophøret med virksomhed omfattet af kulbrinteskattelovens kapitel 3 A.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil skulle erstatte bemyndigelsesbestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, 6. pkt., der ved ændringsforslag nr. 1 foreslås at skulle ophæves.

Ændringsforslaget har til formål – når virksomhed med indvinding af kulbrinter er ophørt – at give selskaberne mulighed for at få a conto udbetalinger af skatteværdien af fjernelsesomkostninger efter kulbrinteskattelovens § 10 A, selv om alle anlæg, der har været anvendt til kulbrinteaktiviteter, endnu ikke er fjernet. I modsætning til den gældende bemyndigelsesbestemmelse vil den foreslåede bestemmelse således indebære, at skatteministeren vil kunne fastsætte bestemmelser om a conto udbetalinger af beløb omfattet af carry back-ordningen.

Det bemærkes, at erfaringerne, herunder fra udlandet, har vist, at fjernelse af kulbrinteanlæg kan strække sig over en lang årrække. Hvis det beløb, der kan kræves udbetalt efter carry back-ordningen, først udbetales som et samlet beløb, når alle anlæg er fjernet, vil der kunne være væsentlige fordele for kulbrintevirksomhederne forbundet med i videst muligt omfang at afholde fjernelsesudgifter i den periode, hvor der stadig er en positiv kulbrinteskattepligtig indkomst, således at fjernelsesudgifterne løbende kan fradrages heri.

Dette vil kunne indebære, at selskaberne vælger at nedlukke aktiviteter og fjerne anlæg i tilfælde, hvor det isoleret set ellers fortsat ville være økonomisk rentabelt at videreføre indvindingsaktiviteterne, ligesom det vil kunne foranledige virksomhederne til at fremskynde arbejdet med fjernelsen af anlæggene mere, end hvad der isoleret set er hensigtsmæssigt.

Carry back-ordningen har ifølge bemærkningerne til lov nr. 1216 af 27. december 2003, hvorved ordningen blev indført, imidlertid til hensigt at sikre, at virksomhederne i relation til fjernelsesomkostninger stilles tilnærmelsesvis som om, udgifterne var afholdt, mens virksomheden fortsat kastede indtægter af sig, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 2086.

Det er hensigten, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om a conto-udbetalinger skal udnyttes, så det sikres, at det overordnede formål tilgodeses. Udgangspunktet vil således være, at a conto-udbetalinger skal ske årligt, men det vil dog kunne være hensigtsmæssigt at tilrettelægge a conto-udbetalingerne således, at de f.eks. sker etapevis i overensstemmelse med de fjernelsesplaner, som Energistyrelsen skal godkende, inden fjernelsesarbejderne påbegyndes.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om a conto udbetalinger vil kun muliggøre, at der foretages a conto-udbetalinger efter ophøret med kulbrinteindvindingsvirksomheden. Fjernelsesomkostninger afholdt inden dette tidspunkt vil fortsat skulle fradrages ved de løbende indkomstopgørelser. Det gælder også fjernelsesomkostninger vedrørende anlæg, der har været anvendt til CO₂-lagringsaktiviteter.

Er der oparbejdet et underskud i perioden frem til ophøret med de indkomstgivende kulbrinteindvindingsaktiviteter, er det forudsat, at skatteministeren ved udnyttelsen af bemyndigelsesbestemmelsen udformer reglerne om a conto-udbetalinger på en sådan måde, at den første a conto-udbetaling omfatter skatteværdien af

den del af dette oparbejdede underskud, der vedrører fradrag for fjernelsesomkostninger efter kulbrinteskattelovens § 10 A.

Særligt hvad angår udbetalinger efter forslaget til kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 2.-4. pkt. – således som disse bestemmelser er foreslået udformet ved lovforslagets § 3, nr. 4, og ved ændringsforslag nr. 2 – bemærkes, at det beløb, der kan kræves udbetalt efter carry back-ordningen, årligt vil skulle reduceres med 5 pct. Denne reduktion beregnes på grundlag af det antal år, der er forløbet fra det tidspunkt, hvor den skattepligtige har fjernet alle kulbrinteanlæg, der ikke bevares af hensyn til anvendelse til aktiviteter med CO₂-lagring, og indtil det pågældende anlæg anvendt til CO₂-lagring er fjernet.

Ved udnyttelsen af bemyndigelsen til at fastsætte regler om a conto-udbetalinger vil der være behov for at tage højde for denne forholdsmæssige reduktion, der først endeligt vil ligge fast, når anlægget faktisk er fjernet. Reglerne om a conto udbetalinger vil skulle udformes således, at det sikres, at der ikke udbetales større beløb a conto, end hvad der svarer til den andel af kulbrinteskatteværdien af de allerede afholdte fjernelsesomkostninger, der faktisk vil kunne kræves udbetalt, når anlægget endeligt er fjernet.

Provenumæssige konsekvenser

Ændringsforslag nr. 3 er ikke afgrænset til selskaber, som vælger at bevare kulbrinteanlæg af hensyn til anvendelse til aktiviteter med CO₂-lagring, men omfatter alle selskaber og alle anlæg, som har været anvendt til indvinding af olie og gas.

Selskaberne vil med ændringsforslaget kunne opnå løbende udbetaling af carry back i forbindelse med, at selskaberne afholder omkostninger til fjernelse af kulbrinteanlæg efter ophør af selskabets kulbrinteindvindingsvirksomhed. Det er en lempelse i forhold til gældende regler, hvorefter selskaberne først vil kunne få udbetalt carry back, når selskabet har fjernet samtlige anlæg. Forslaget indebærer dermed en potentiel fremrykning af tidspunktet for udbetaling. Det indebærer en likviditetsmæssig fordel for selskabet og en tilsvarende ulempe for det offentlige.

Det indebærer isoleret set et mindreprovenu for det offentlige i form af et rentetab, idet staten må forventes at skulle udbetale carry back tidligere end ellers.

De gældende regler har imidlertid også nogle – fra et skattemæssigt synspunkt – uhensigtsmæssige konsekvenser, idet reglerne tilskynder selskaberne til at nedlukke felter og afslutte oprydningsarbejdet hurtigere end ellers. Reglerne tilskynder således selskaberne til at foretage løbende nedlukning, mens de stadig har indtægter fra andre felter, hvormed de kan fradrage fjernelsesomkostninger i det år, hvor de afholdes. Ved endeligt ophør af indvindingsvirksomheden tilskynder reglerne til, at selskaberne afslutter oprydningsarbejdet så hurtigt som muligt med henblik på at få udbetalt carry back. Ændringsforslaget betyder, at skattereglerne i mindre grad vil påvirke selskabernes beslutninger i forhold til, hvornår og hvor

hurtigt de vælger af fjerne kulbrinte anlæg. Det vurderes isoleret set at indebære en samfundsøkonomisk gevinst, ligesom det kan have positive afledte virkninger på statens indtægter fra kulbrinteindvindingen.

Det er ikke muligt at vurdere, hvilken virkning der vægter størst for det offentlige, da virkningerne ikke umiddelbart kan kvantificeres. Det skyldes, at der ikke foreligger en detaljeret plan over selskabernes fjernelse af eksisterende anlæg, ligesom der ikke er grundlag for at vurdere, i hvilken grad ændringsforslaget vil påvirke selskabernes adfærd.

Virksomheden kan dog potentielt være af en betydelig størrelsesorden i de enkelte år, hvor staten udbetaler carry back. Selskaberne vurderes således at have meget store omkostninger til fjernelse af anlæg, som ved endeligt ophør af kulbrinteindvindingsvirksomheden (i 2042 eller senere) samlet set vurderes at udgøre i størrelsesordenen 25 mia. kr. (2023-niveau). Heraf vil staten potentielt skulle udbetale skatteværdien på 52 pct. til selskaberne i form af carry back. En fremrykning af udbetalingen med ét enkelt år pålægger dermed staten et rentetab på i omegnen af 520 mio. kr. i form af en engangsudgift forudsat en rente på 4 pct. Den varige virkning af en engangsudgift i den størrelsesorden udgør knap 5 mio. kr. om året (2023-niveau).

Der bemærkes, at tallene alene illustrerer en mulig størrelsesorden forudsat en fremrykning af udbetalingen af carry back med ét år (i gennemsnit). Den faktiske virkning af ændringsforslaget er forbundet med betydelig usikkerhed. Det kan således hverken udelukkes, at forslaget kan føre til en fremrykning af udbetalingen med flere år, eller at forslaget kan medføre ændringer i selskabernes adfærd, der mere end modsvarer et eventuelt mindreprovenu forbundet med fremrykning af carry back-udbetalinger for fjernelsesudgifter afholdt efter kulbrintevirksomhedens ophør.